

ΕΤΟΣ 56ον

22 Ιουνίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (2873)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ, Η ΖΩΣΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τὴν προηγούμενη Κυριακή ἐορτάσαμε τὴν Πεντηκοστή· τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὴ μορφὴ πύρινων γλῶσσῶν (Πράξ. 2,3) κατέβηκε καὶ σκηνώσασκε στοὺς Μαθητὲς καὶ σ' ὀλόκληρη τὴν Ἐκκλησία. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πλημμυρίδας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν Ἐκκλησία εἶναι οἱ Ἅγιοι Πάντες (Ἐφεσ. 3,8), τῶν ὁποίων τὴ σύναξη τελοῦμε σήμερα. Οἱ Ἅγιοι Πάντες εἶναι τὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ στὴ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία· εἶναι οἱ κληρονόμοι τῆς βασιλείας Του (Ρωμ. 8,14-17). Εἶναι ἀκόμα οἱ ναοὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Α' Κορ. 6,19)· εἶναι τὸ χωράφι καὶ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ (3,9). Εἶναι σέ διαρκὴ πάντα κοινωνία μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα (Β' Κορ. 13,13)· μ' ἄλλη λόγια βρίσκονται μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ!

«Νά γίνετε ἅγιοι...»

Ὅλη ἡ συμπεριφορὰ τοῦ χριστιανοῦ πρέπει νά εἶναι ἅγια (Α' Πέτρ. 1,15)· γιατί ἅγιος εἶναι ὁ Θεός καὶ ὁ πιστός δέν ἔχει ἄλλη ἐπιλογὴ στὴ γῆ ἀπό τὸ νά δοξάζει μὲ τὴ ζωὴ του τὸν Τριαδικό Θεό (Ματθ. 6,9), ὁ Ὅποῖος ἀποκαλύφθηκε ὡς ἡ πληρότητα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγιότητας (Α' Ἰωάν. 4,8). Ἡ ἀγιότητα τῶν ἁγίων ὁμῶς εἶναι σχετικὴ. Δέν εἶναι μιὰ «μίμηση» ἀπλῶς τῆς ἀγιότητας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μιὰ συμμόρφωση τῆς ζωῆς τους πρὸς τὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἅγιος Κλήμης Ἀλεξανδρέας λέει πῶς ὁ Θεός στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὴ Σάρκωση ἐγίνε ὁμοῖος μὲ τὸν ἄνθρωπο· σαρκώθηκε μέσα στὴ ζωντανὴ εἰκόνα Του, τὸν ἄνθρωπο! Γι' αὐτό, σύμφωνα τώρα μὲ τὴν ἱερὴ εἰκονογραφία, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ ἀνθρώπινη μορφὴ τοῦ Θεοῦ. Σαρκώθηκε ὁ Υἱός γιὰ νά γίνε ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάρι Θεός κατὰ τὴν ἔκφραση Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Στὰ «ὀστράκινα σκεύη» (Β' Κορ. 4,7), τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεός ἔβαλε ὡς Πλάστης τους τὴ δική Του εἰκόνα· καὶ ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἡ καλύτερα «οἱ Ἅγιοι Πάντες», εἶναι ὁ πνευματικὸς καθρέφτης στὸν ὁποῖο ὁ Θεός βλέπει τὸν ἑαυτό Του, τὴν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ Του καὶ τὴν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Οι Άγιοι Πάντες δείκτες πορείας

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσετε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρινόντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροῦς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Καί εἶναι ὁλος φῶς ὁ Χριστοποιημένος ἄνθρωπος, ὁ πνευματοφόρος ἄνθρωπος· δέν ἀντανακτᾷ τό φῶς, ἀλλῆλά γίνεται καί εἶναι ὁ ἴδιος φῶς· «φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. 5,14), ὅπως ἀποκάλεσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός τοὺς Μαθητές Του, ἀλλῆλά καί ὁλους τοὺς δικούς Του φίλους!

Πῶς γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἅγιος;

Ἄγιος γίνεται ὁ ἄνθρωπος ζώντας μέσα στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι τό μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἅγια μας ῥοιπὸν Ἐκκλησία μέ τά μυστήριά της ἀγιάζει τόν ἄνθρωπο· καί πρῶτα μέ τό ἅγιο Βάπτισμα ἀπό «τέκνον σώματος» μεταβάλλεται σέ παιδί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν τριπλή κατάδυση στό ἁγιασμένο νερό συμμετέχει στόν θάνατο καί στήν ταφή τοῦ Χριστοῦ καί μέ τήν ἀνάδυσή του ἀνασταίνεται μαζί με τόν Χριστό καί ζεῖ μιά νέα ζωή (Ρωμ. 6,4). Μέ τό ἅγιο Χρίσμα ὁ κάθε βαπτιζόμενος ζεῖ τήν Πεντηκοστή Του! Παίρνει τό Ἄγιο Πνεῦμα· τοῦ ἀνοίγεται ὁ δρόμος πρὸς τήν ἀγιότητα· γίνεται στρατιώτης καί ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ! Παίρνει δύναμη γιά τόν ἀγῶνα του κατά τοῦ διαβόλου καί γιά τήν ἐπίτευξη τῆς θέωσης.

Κι ὅταν ἀπό ἀδυναμία ἀνθρώπινη ἀμαρτήσῃ, τότε τί γίνεται; Ὑπάρχει ἡ μετάνοια, ἡ ἐξομολόγηση πού τά σβῆνει ὅλα καί τόν κάνει λευκό, ὅπως ἀκριβῶς μετά τό βάπτισμα. Τό ἱερό Εὐχέλαιο γιά νά θεραπεύει τήν ψυχὴ καί τό σῶμα ἀπό τίς ἀσθένειες. Ὁ γάμος, μέ τήν ὑπομονή, ἀλληλοπερικύρωση καί τήν αὐξηση τῶν παιδιῶν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, γίνεται «κατ' οἶκον Ἐκκλησία»! Καί ὅλα αὐτά τά ἱερά μυστήρια ἔχουν ὡς κέντρο τους τή θεία Εὐχαριστία. Βαπτιζόμαστε, χριόμαστε, ἐξομολογούμε, γιά νά κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του· «Καθέναν πού θά μέ ὁμολογήσῃ ἐμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά μέ ἀρνηθῆ ἐμπρός στοὺς ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ καί ἐγώ ἐμπρός στόν Πατέρα μου τόν οὐράνιον. Ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού ἀγαπᾷ υἱόν ἢ θυγατέρα περισσότερο ἀπό ἐμέ, δέν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καί ἐκεῖνος, πού δέν παίρνει τόν σταυρόν του καί δέν μέ ἀκολουθεῖ δέν μοῦ εἶναι ἄξιος». Τότε ἔλαβε τόν λόγον ὁ Πέτρος καί τοῦ εἶπε, «Νά ἐμεῖς πού ἀφήκαμε ὅλα καί σέ ἀκολουθήσαμε· τί λοιπόν θά ἀπολαύσωμεν;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς, οἱ ὅποιοι μέ ἀκολουθήσατε, ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά καθίσῃ εἰς τόν θρόνον τῆς δόξης του εἰς τὴν Νέαν Δημιουργίαν, θά καθίσετε καί σεῖς σέ δώδεκα θρόνους, διὰ νά κρίνετε τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καί καθένας πού ἀφῆκε σπίτια ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιά ἢ χωράφια διὰ τό ὄνομά μου, θά πάρῃ ἑκατό φορές περισσότερα καί θά κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ δέ, οἱ ὅποιοι εἶναι πρῶτοι, θά γίνουν τελευταῖοι, καί ἐκεῖνοι πού εἶναι τελευταῖοι, θά γίνουν πρῶτοι».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Χωρὶς τῆ θεῖα Κοινωνία ἅγιος δέν γίνεται κανένας κι ἄς ἔχει χίλιες δυὸ ἀρετές! Ἡ θεῖα Λειτουργία εἶναι ἡ αὐθεντικὴ ἔκφραση τῆς Ἐκκλησίας· ὅπου τελεῖται ἡ θεῖα Λειτουργία, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ Ἐκκλησία· ἐκεῖ τελειοῦται καί φανερώνεται. Ἡ θεῖα Λειτουργία καί μάλιστα ἡ θεῖα Κοινωνία εἶναι «τά ἅγια τοῖς ἁγίοις»! Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἀπόλυτα Ἅγιος, μεταδίδεται στοὺς πιστοὺς καί τοὺς μεταβάλλει σέ ἁγίους! Γίνεται Ἐκεῖνος ὁ μεγάλος ἔνοικος στόν «οἶκο» τῆς ὑπαρχῆς τοῦ κοινωνημένου πιστοῦ. Ἔτσι γίνεται κάποιος ἅγιος. Μά οἱ πειρασμοί, τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς; Τοὺς ἀντιμετωπίζει καί τὰ βλέπει μέ ἓνα διαφορετικὸ μάτι: Τό μάτι τοῦ Χριστοῦ! Καί τὰ ὑπομένει καί τὰ ξεπερνᾷ ὅλα μέ τὴν ταπείνωση καί τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ποῖο εἶναι τὸ μήνυμα τῶν ἁγίων Πάντων;

Ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἄνθρωποι «ὁμοιοπαθεῖς» (Πράξ. 14,15), σάν κι ἐμᾶς. Ἀλλὰ μέ μιά διαφορὰ ἀντιλήψεως ὠριμότερη ἀπὸ τὴ δική μας. Ἐκεῖνοι ἔζησαν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μυσταγωγικά καί ἀδιάηλεκτα καί ὁ καθένας τους τὸ μετάφρασε καί τὸ ὑπομνημάτισε εἴτε μέ τὴν «ἐν ξίφει» ἢ τὴν «ἐν εἰρήνῃ», ὑπομονετικὴ τελειώσή του. Κατάλαβαν καλὰ ὅλοι ἐκεῖνοι πὼς ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀκατόρθωτος· «εἶναι τὸ ἀκατόρθωτο πού ἀποτελεῖ τὸν δρόμο καί τὸν διέτρεξαν», ξεπερνώντας θυσιαστικά γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν ἑαυτό τους!

22 Ιουνίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ),
Ευσεβίου ιερομάρτ. επίσκ. Σαμοσάτων († 380), Ζήνωνος καί Ζηνᾶ μαρτ.

Ήχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄

Ἀπόστ.: Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγ.: Μαθθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Ιουνίου, Β΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 21 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ις΄ 13-19.

Μὴν ἀποθαρρύνεσθε, μᾶς ἴνεε. Στοχασθεῖτε γύρω ἀπ’ τό ματωμένο ἢ γεμά-
το δάκρυα βίωμά μας· σπκῶσε τόν σταυρό σας ὁ καθένas προσωπικά· ἰοῦστε
τὴν ψυχὴ σας μὲ τὴν ἐξομολόγησιν· συντηρηθεῖτε μὲ τὴ θεία Κοινωνία· κι ἔτσι
κάθε μέρα προοδεύοντας, θά φθάσετε σέ μᾶς, στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπὸ τώρα
μαζι, ὅλοι μαζι, «σύν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις» (Β΄ Κορ. 1,1) σέ πορεία μὲ τὸν Ἰησοῦ
Χριστό καί γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό μέσα στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμήν.

† Α. Χ.

Δύο νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

† Ἐπισκόπου Χριστοδούλου (Μουστάκα), Μητροπολίτου πρ. Αὐλῶνος
Σχῆμα 11x17, σελ. 120.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὡς διαπρῦσιος κήρυκας τῆς μετανοίας, δί-
δει ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα σχετικά μὲ τὴ φύσιν καί τὸν σκοπὸ τοῦ μυστηρίου.
Ἄξισημεῖτες εἶναι οἱ ἐρμηνευτικὲς παρεμβάσεις τοῦ συγγραφέα, ἀπαύγασμα
τῆς ἐπιστημονικῆς ἀριότητάς του καί τῆς ποιμαντικῆς του ἐμπειρίας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Νικολάου Μπερντιάεφ (μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ π. Χρ. Καραγιῶργος)
Σχῆμα 12,5x19, σελ. 88.

Ὁ Ρῶσος φιλόσοφος ἐπιχειρεῖ νά δώσει μίαν ἀπάντησιν στοὺς κατήγορους τοῦ
Χριστιανισμοῦ, πού βασίζουσιν τὴν ἀπαξίωσιν τῆς ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου στὰ
ἱστορικὰ σφάλματα τοῦ κλήρου καί τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος. Κάθε χριστιανός
καλεῖται νά σπκῶσει ἀδιαμαρτύρητα τὸν δικὸ του σταυρὸ μαρτυρίου.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσιν, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
